

Ministerpensioner. Alene Ministerpensionerne til 10 pensionerede Miniſtre udgjøre jo 60,000. Rr. om Aaret. Jeg ſkal alſaa meget anbefale det ærede Lønningsudvalg og den høitærede Regjering at tage denne Sag under nærmere Overveieſe. Jeg tror, at naar man tager Forholdet rigtigt i Betragtning, vil man finde, at der vel kunde være Anledning til at indſtrænke Antallet af diſe høie Embedsmænd. Nu ere jo nemlig Kommunitationsforholdene ganſke anderledes end i gamle Dage her i Landet, ſaa at en Overembedsmand med Leihed kan rygte 3, 4—5 Amtſraadsſtede. Amtmanden har jo desuden nu fra ſelve Amtſraadet ganſke ſærlig Aſſiſtance, ikke blot i de ſærlig lønede Funktioner ſom Amtſraadsſekretærene, men ogſaa i de enkelte Medlemmer af Amtſraadet; thi, ſom det blev ſagt her forleden, man kan ikke miſkjende, at Befolkningen i de ſenere Aar har arbeidet med i økonomiſke Sager med ſtor og fortrinlig Dygtighed og derved lettet Overembedsmændenes Svær, ſaa at jeg tror, at Alt vel overveiet, fortjente det at komme under Drøftelſe, om denne Reduktion ikke kunde foretages. Amtmandens Virkſomhed med Henſyn til Kjøbſtæderne er jo nu desuden ſaa at ſige ganſke op-hørt, i alt Fald med Henſyn til den økonomiſke Ledelſe, og de øvrige Forretninger, ſom Amtmændene have, ere tidligere her i Lyinget karaktererede ſaaledes, at Amtshuſene egentlig knæ ere et Slags Poſthuſe, nemlig en Slags Mellemled mellem Retſbetjentene og Miniſteriet. Dette er nu ganſke viſt en Overdrivelse, thi der er mange Tilfælde, hvor man maa lægge Vægt paa ſelve Amtmandens Erklæringer, men ſaadanne ville jo ogſaa meget godt kunne afgives for et ſtøre Diſtrikt.

Jeg ſkal nu ubede mig Lilladeſe til at berøre et andet Spørgſmaal, ſom jo ogſaa vil kunne reiſes under forſkjellige af de andre foreliggende Lønningslovsforſlag, nemlig Spørgſmaalet om Embedsuniformer. Det forekommer mig nemlig, at der er nogen Overflødighed i denne Henſeende tilſtede. Det er jo ganſke viſt, at der er forſkjellige Klaffer af Embedsmænd, ſom abſolut maa uniformeres. Dertil regner jeg Alt, hvad der henhører til Politiet, ſom jo kommer i Berøring med den ſtore Mængde under Omſtændigheder, hvor det kan gjælde om ſtrag at udviſe, at det er en Embedsmyndighed, der er tilſtede. Det Samme gjælder ogſaa Lovvæſenet, Jernbanevæſenet o. ſ. v. Med Henſyn til diſe Klaffer af Embedsmænd er det ganſke viſt vigtigt at bibeholde Uniformen. Men der er ſtore Klaffer af Embedsmænd, ſom aldrig træde ſaaledes direkte i Forbindelſe med det ſtore Publikum, og for hvis Vedkommende man alſaa ikke behøver at ſøge at imponere Mængden ved en Uniform, og der tror jeg, at det af flere Grunde er uønkkeligt at lade Uniformen bortfalde.

Jeg ſkal blot nævne een Grund, nemlig at det ofte for den tiltredende Embedsmand er en ikke ringe Byrde at maatte anſkaffe ſig ſin Uniform foruden de øvrige Udgifter, ſom et Embedes Tiltrædelſe kræver. Der er ſaaledes forſkjellige Embedsmænd, ſom nu have Uniform, men ſom ikke bør have Pligt til at bære den af Henſyn til, at der af dem ikke ſkal holdes Orden paa den ſtore Mængde. Jeg ſkal f. Ex. nævne Departementsdirektører, Amtſforvaltere, Medlemmer af Højſtetteret, Medlemmer af Overretter, Advokater ved Højſtetteret o. ſ. v. De trænge ikke til ſaaledes at være kjendeliggjorte for det ſtore Publikum, og det er jo dog egentlig den væſentligſte Grund til, at man ſøger at indføre Uniform. I detmindſte er det Grunden til, at ogſaa private Selkſaber og Inſtitutioner have uniformeret deres Beſtillingsmænd, f. Ex. Sporvognſelkſaber, Dampſtibſjelſkaber, Omnibusſelkſaber, Kjøbenhavnſ Malleforſyning, Bybudeſelkſaber o. ſ. v. De have nu alle arrogeret ſig Ret til at uniformere deres Beſtjente, og det af den praktiſke Grund, at diſe Folk ſkulle kendes, dels for at drage Kundt til ſig, dels for at holde en vis Orden, en vis Jurisdiktion, om man vil, om end i meget begrændſet Omfang. En Grund til, at man har indført Uniformer i ſaa ſtor Maaleſtof, har jeg tænkt mig, er den, at det faſter en vis Glæde over Embedet, naar vedkommende Perſoner fremtræde ved høitidelige Leiligheder. Vi have i den ſenere Tid ofte høit Leilighed til at ſe, hvorledes Embedsmænd i ſtort Antal fremtræde offentlig ved forſkjellige Leiligheder, og hvor det ganſke viſt har gjort et viſt Indtryk; men paa den anden Side maa det ikke overſes, at det er ikke Alle, hvem en Uniform klæder. Der hører en vis Hjemſelſe til, for at kunne fylde en Uniform paa den rette Maade. Det er ofte, at Embedsmændene ſnarere ſe ud, ſom om de ſkulle paa Maſſerade og foreſtille Noget, end gaa til Stads i Embeds Medfø. Allerede Holberg paataalte dette Uniformsvæſen og mener, at de ligne randede Sakaier eller Raalorme; det er naturligviſ for vidt drevet, men maatte det ogſaa var værre den Gang end nu. Jeg tror, ſom ſagt, nok, at de Embedsmænd, der ikke ſkulle træde i direkte Berøring med Publikum og holde en vis Orden i det, godt kunde undvære Uniform. Jeg har været tilſtede ved viſe høitidelige Leiligheder, f. Ex. Univerſitetsfeſter, hvor der mødte en Del høie Embedsmænd, ikke blot danſke, men ogſaa fremmede f. Ex. Geſandterne, og der dvælede dog viſtnok Diet med Velbehag ved den nordamerikanſke Geſandt, ſom mødte i civil Dragt, mellem de øvrige, der bare glimrende Uniformer. — Hvad jeg her har fremført, er en Henſtilling, jeg har villet gjøre i Anledning af det foreliggende Lovforſlag.